

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

UGEBLAD FOR SORANERE.

Nr. 8.

1. December 1914.

Aarg.

„Det er Nat . . .

— 0 —

Den evindelige, forhadte Klokke sender smækaldende Toner ud over Alumnatet. Du farer op fra din Stol, puffer rasende til Bogen, som du lige har læst i, og giver dig til at klæde dig af. Jakken og Vesten hænger du paa Stoleryggen, og du er allerede ved at pille ved Kraveknappen, da Lyset gaar ud! Du udstøder et rasende Hyl, Kraveknappen forsvinder i Mørket, du farer ud efter at have slynget Flippen og Kravebrystet paa Bordet. Du styrer dine Skridt mod Sovesalen, hvor 34 andre unge, haabefulde Mennesker hiver deres elegante Fodtøj af, mens Tjernerne farer rundt, slæbende Kurve af uhyre Størrelse, hvori de med deres sidste fortvivlede Kraft slynger vort Fodtøj, indtil de til sidst tager Kurvene paa Nakken og forsvinder ud af Døren.

Saa er vi ene en Stund, men snart viser Hr. Jul Mortensen sig kastende et Feltherreblik hen over Sovesalen.

„Naa Ib, er du snart i Seng?“

„Jo nu skal jeg lige straks være der“, svares der tilbage, og tilfreds mod Svaret begiver Hr. Jul Mortensen sig af Sted rundt om Sengene.

Endelig er Eftersynet færdigt, og med et: „God Nat!“ forsvinder „Læderen“ for snart efter at ligge paa sit grønne Øre inde i Fugleburet. Det klare Lys erstattes med det halvdunkle, og alt imedens vedvarer Støjen. Der raver en af Sted for at børste Tænder, her er en i Færd med at lægge sine Benklæder i de rette Folder, men saa bliver alt pludseligt stille, og med smaa Bump forsvinder alle i Sengene, — den frygtede Sovesaladuks har raabt sit: „Hys.s.s . . .“!

Det er Nat . . . Alt er stille, men saa begynder en at snorke, flere slutter Trop, og snart er en første Klasses Koncert i Gang.

Da raabes der: „Træk dem i Tuden“. Befalingen efterkommes, der er atter stille — for en Stund.

Saa begynder nogle at sludre, ganske sagte og hviskende, men et kraftigt: „Hold Mund! bringer os stakkels trætte Mennesker den længselsfuldt ventede Ro, og vi sover ind drømmende om den snarlige Jul, Gaasesteg og meget andet godt — for at skulle vaagne faa Timer senere i den kolde, graa Novembormorgen.

INCOGNITO.

Gaasesteg!

—o—

Klokken kimer ubarmhjertigt i den kolde Novembormorgen, og en ligesaa ubarmhjertig Strøm af kold, sludfuld Efteraarsluft strømmer ind ad de aabne Vinduer og hvirvler hen mellem Sengerækkerne.

„Aah!“ man vender sig paa den anden Side, „Pokkers og-saa kun fem Minutter til at gasse sig i!“

„Men ak!“ Tjeneren har sovet over sig, saa hurtig han kan, styrter han ud paa Gangen og kimer langt og vedvarende, og næppe er den sidste frygtelige Tone døet bort, før Sovesalsduksen, der exemplarisk er staaet tidligt op og allerede staar og retter lidt ved de elegante Benklæders Folder, frembragt i Natens Løb af hans Legemes Vægt, med en Stemme, som skulde Stjerneerne falde ned og Himlen rutte sig sammen som et Klædebon, skraaler:

„Kom saa op“.

I en Døs faar man vasket sig, det iskolde Vand bider i Huden, Knæene ryster og Tænderne smærter ved Berøringen med den vaade Tandbørste, og saa staar man i Værelset uden Støvler paa, vred, halvvaad og frysende. Da falder Blikket paa Kalenderen, hvad! hvadfor noget! staar der ikke den 10. altsaa Mortensaften — Gaasesteg. — Hurrah! De øvrige Kammermedlemmer vender sig halvsøvnige og glør forvirret paa een, men pludselig gasser de sig behageligt og et enstemmigt Glædessuk lyder: Ah! Gaasesteg i Aften!

Men saa ringer Klokken, Lyset slukkes. Dagen gaar; Lektierne glemmes ved Tanken om det herlige Aftensmaaltid og Lærerne er daarlig kommet ind ad Døren, før Klassen jubler „Gaasesteg i Aften, Hurrah!“

De fleste af de ærede Hr. Lærere ønsker os god Fornøjelse, men Hr. Frimodt er ikke fri for at modtage Beskeden med lidt Misundelse og siger bittert, at selv paa „Ridderborgen“ vanker der ikke saa god Mad i Aften.

Ja, vi har det rigtignok godt vi Alumner(?) —

Og saa kommer endelig den herlige Stund. Spisesalen er festlig oplyst, med spændt Forventning staar Folk omkring Bordene og stirrer paa de fede Gæs, der har maatte lade Livet for Alumnernes Skyld. Pludselig viser tre Individer sig i Døren festlig paaklædt i Laksko, hvide Slips o. s. v. Men ak, Publikum synes ikke at ville paaskønne deres store Følelser og Situationens Højtidelighed, en skraldende Latter tordner de tre Gentlemen i Møde, og den der ler højest, er den drøjesyge Kammerduks, der har arrangeret hele Komedien, han formelig knækker sammen i Latterkrampe og hvæser, hvisler og sprutter: Hil hil! hil — — — Saa faar Hr. Simonsens mægtige(?) Røst Støjen til at forstumme „Vær saa god at ta' Plads!“

Og saa, ja saa vil jeg ikke forstyrre de Herrer Alumner mere; thi nu begynder *deres* alvorligste Gerning og Arbejde!

BOBBY.

Rektor Ib.

Skole-Fortælling af Emma Richard Hansen f. von Techt.

—o—

Denne Bog er unægteligt noget forkert henført til Skole-Fortællingerne; thi Bogens Point er Rektorens Livshistorie, som han meddeler sine Elever ved ugentlige Sammenkomster. Dog handler den ogsaa en Del om Skoledrengenes Liv, — men det er meget lidt!

Bogens Hovedperson, Skolens Rektor, er en Søn af en fattig Skomager langt ude paa Heden, men tjener sig frem og bliver til sidst gift med en af sine Læreres Døtre, med hvem han faar

en Søn. Da han saa kommer hjem fra en Stipendierejse, sker der en Katastrofe: Hustruen bliver sindssyg ved en Teaterbrand og Sønnen omkommer under Forsøg paa at redde hende ud af Flammerne. — Men Bogen ender godt! Hustruen bliver rask, og Rektoren optager en forældreløs Færing i sit Hjem som sit Barn. — Og naar Enden er god saa er *alting* godt! INCOGNITO.

Der er noget, der hedder Snobberi.

—o—

Skæbnens Ironi har villet det saa, at det trives bedst i smaa, lave Lande, hvor det ved sin Urimelighed virker latterligt paa den Fremmede, der kommer derude fra og ikke kan forstaa dette G nubberi her, hvor alt er smaat og fladt, hvor en Haandfuld Huse er »Købstad« og »den store Mand« en Pusling, som man derude slet ikke regner med.

Snobberi har den Egenskab, at det kun kan leve i Ord, saa snart det kommer til Handling — da forsvinder det.

Men i et lille Land, hvor Vandet altid staar stille, der trives det og flyder rundt som en slimet Andemad, der dækker alt og og skjuler Tingenes sande Karakter. Og fede Ænder sejler rundt i Vandskorpen og mudrer i den dejlige Mad.

Tilslidst er det lille Land bleven en død og livløs Mose.

INCOGNITO.

Med Beklagelse maa vi meddele, at der ved Fejl fra: »SIDSTE NYT«s Annonceekspeditioners Side er indløbet to Trykfejl i sidste Nr. Der er ikke noget der hedder: »Opfindelsernes Liv«, men: »Opfindernes Liv«, og »Verdenskrigen« udkommer i rigt illustrerede Hæfter à 25 Øre, ikke i eet enkelt Hæfte.

Skrædermester V. Nielsen

ved Postgaarden.

Anbefaler sig for Eleverne med Dagligdragter, Galauniformer og Kasketter til billige Priser. Garanti for god Pasning.

Reparationer udføres hurtigt og billigt.

Husk

Tlf. 258.

Skrædermester V. Nielsen ved Postgaarden.

Tlf. 258.

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.

Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved Rasmussen Krog.